

[Skatteministeren]

Efter 1992 er renter af lån optaget før 1. januar 1988 ubetinget fritaget for renteaftgift, forudsat at lånene er under afvikling.

Endvidere afgiftsfritager lovforslaget lån til køb af aktier i egen virksomhed, dog på visse betingelser.

Lovforslaget indebærer en forenkling af administrationen af renteaftgiftsloven. Forenklingen opnås ved helt at afgiftsfritage en stor gruppe personer og ved at udbygge erklæringsordningen. Erklæringsordningen kan udbygges som følge af, at visse finansieringsselskaber og postgirokontoret ved forslaget bliver oplysningspligtige.

Lovforslaget vil medføre et provenutab i forhold til gældende regler, som med betydelig usikkerhed kan antages at udgøre 750-850 mio. kr. beregnet for afgiftsåret 1988. Ved uændret lovgivning skønnes provenuet af renteaftgiften for afgiftsåret 1988 at andrage 1,5 mia. kr.

Det er ikke muligt at færdigbehandle lovforslaget i indeværende samling. Jeg vil derfor genfremsætte det i næste folketingsamling.

Af hensyn til den administrative gennemførelse af lovforslaget med virkning for afgiftsåret 1988, herunder indretning af edb-teknik, er det nødvendigt at afholde administrative merudgifter, inden lovforslaget kan genfremsættes. Omkostningerne er skønnet til 23 mio. kr. for 1988.

Folketinget har tilsagt sin tilslutning til aktstykket i Finansudvalget til dækning af disse meromkostninger.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokalradio m.v.).

Af trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 14/6 88. Første behandling 16/6 88. Betænkning 24/6 88. Anden behandling 28/6 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg har i 30 år levet på en radikal egn, lige midt i hjertet af Lejrekredsen, som har meget stolte radikale kulturelle traditioner. Jeg har i 30 år undervist i samfundslære og bl.a. lært mine elever om radikal kulturpolitik, og det har egentlig aldrig været særlig svært. Jeg har faktisk gjort det med stor glæde, så stor, at jeg af og til har følt mig helt radikal. Derfor virkede det selvfølgelig unødigt sårende, da fru Marianne Jelled i tirsdags under andenbehandlingen af dette lovforslag anklagede mig for ikke at kende den radikale kulturpolitik. Jeg gik nedbøjet hjem, tog mine partiprogrammer frem og slog op i dem, og efter at have læst dem grundigt må jeg fastholde, at jeg kender den radikale kulturpolitik, så det må være fru Marianne Jelled, der ikke kender den.

Jeg skal her citere fra et kulturpolitisk program, som stammer fra september 1986. Deri står de meget smukke ord, som kun de radikale kan skrive:

»Kultur ytrer sig ved, at mennesket har redskaber og muligheder for at opleve åbent, fortolke reflekterende og forholde sig kritisk til sig selv og omverdenen.«

Bedre kan det næsten ikke siges. Og man fortsætter med at skrive, at man skal deltage kvalificeret og aktivt i den demokratiske meningsbrydning, og at støtten til kulturen derfor skal udbygges. Der skal gives øgede muligheder for opsøgende virksomhed og selvforvaltning. Det betyder øget offentlig støtte til lokaler og faciliteter. Nye kulturformer gror af hverdagen – gror af hverdagen. Der skal gives øgede muligheder for skabende virksomhed af forskellig art, håndværk, musik, medievirksomhed – jeg understreger medievirksomhed – teater osv.

Og så står der om mediepolitikken, at den skal sikre adgang til de elektroniske medier, så også nærsamfundets – jeg gentager nærsamfundets, det står dog ikke gentaget i programmet – hverdag bliver synlig og der kommer modspil til den kommercielle underholdningsindustri.

Alt dette er citater, og jeg synes faktisk, de lægger meget godt op til det, jeg sagde den dag, at der ikke er noget i det radikale kulturprogram om den centralisering, der finder sted i